

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Kateřiny Mrázové, Ph.D., v právní věci žalobce: **FICHEM, spol. s r. o.**, se sídlem Prostějov, Vrahovická 421/123, zastoupeného JUDr. Michalem Hudečkem, advokátem se sídlem Olomouc, Krapkova 38, proti žalovanému **Generálnímu finančnímu ředitelství**, se sídlem Praha 1, Lazarská 15/7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 4. 2014, č. j. 14571/14/7001-21001-010212,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Výše označeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 16. 7. 2013, č. j. 18822/13/5000-14302-700225, č. j. 18823/13/5000-14302-700225, č. j. 18824/13/5000-14302-700225, a č. j. 18825/13/5000-14302-700225, o zamítnutí návrhů na povolení obnovy řízení ohledně daně z přidané hodnoty za zdaňovací období červenec, srpen, září a prosinec 2006.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

[2] Ve včas podané žalobě žalobce uvedl, že v návrhu na obnovu řízení předestřel správním orgánům nové důkazy a skutečnosti, které nemohly být bez zavinění příjemce rozhodnutí uplatněny v řízení již dříve a mohly mít podstatný vliv na výrok rozhodnutí, a navíc rozhodnutí bylo učiněno na základě křivé výpovědi svědka. Přesto byl jeho návrh zamítnut.

[3] Rozhodnutí správních orgánů vyznívají velmi tendenčně. Působí, jakoby se správní orgány za každou cenu snažily zamezit znovuotevření řízení. Patrné je to například ze způsobu, jímž naložily s předloženými čestnými prohlášeními, kdy tyto označily za nevěrohodný důkaz. Žalobce je přitom nechtěl použít jako důkazní prostředek pro správné stanovení daňové povinnosti. Žalobce je přiložil na podporu svého tvrzení o původně nepravdivé výpovědi jednoho ze svědků a o původně zkreslených tvrzeních dalšího svědka. Žalobce tedy chtěl podložit tvrzení o tom, že tu skutečně jsou nové okolnosti a důkazy. Na jiném místě odůvodnění rozhodnutí přitom správní orgán argumentuje právě nepodložeností tvrzení žalobce.

[4] Podobně je tomu ve vztahu k upozornění žalobce na skutečnost, že nikdy nebyl vyslechnut Ing. M. L. Skutečnost, že se z místa tehdejšího výkonu trestu opakovaně vyjadřoval, nemůže nahradit plnohodnotný výslech. V kontextu změněných postojů některých svědků je jeho případná výpověď dalším nikoli nepodstatným střípkem v mozaice skutkových novot.

[5] Dále žalobce uvedl, že teprve nyní bylo možno předložit kompletní účetnictví žalobce a společnosti NAIL and TIN, a. s. Policie České republiky rozhodně neměla kompletní účetnictví, neboť to nebylo původně v takovém rozsahu k dispozici. Správním orgánům tudíž chyběly potřebné smlouvy, faktury, zápisy z jednání, dodací listy apod.

[6] Žalobce tedy z pozice daňového subjektu v návrhu na obnovu řízení komplexně přednesl novoty, které ve svém souhrnu dle jeho názoru opodstatňují povolení obnovy řízení. Správní orgán je však rozmělnil ve zcela osamocené jednotlivosti, které takto odděleně poněkud zavádějícím způsobem prohlásil za neopodstatněné, nedůležité, neprokázané apod. V daném případě byly splněny podmínky pro obnovení předmětného řízení. Postup správce daně byl svévolný a překročil meze správního uvážení.

[7] Z výše uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

[8] Ve vyjádření k žalobě žalovaný v první řadě zrekapituloval průběh řízení, včetně předcházejícího návrhu na obnovu řízení. Dále odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Zdůraznil povahu institutu obnovy řízení. Správní orgány řádně zhodnotily žalobcem předložená tvrzení a důkazy. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Replika žalobce

[9] V replice ze dne 7. 11. 2014 k vyjádření žalovaného žalobce zdůraznil nevyslechnutí Ing. M. L., ačkoli měl k věci hodně co říci a chtěl tak učinit. Někdejší společník žalobce R. L. a někdejší jednatel P. Č. se totiž v době probíhajícího řízení zcela objektivně nebyli schopni dostat k účetnictví žalobce, tj. k podkladům a listinám, které by mohly být použity ve prospěch žalobce. Jakmile se jim tato možnost naskytla, okamžitě podklady v rámci řízení o obnově řízení použili. Z těchto pokladů pak ostatně teprve vyplynuli svědci, které bylo možno pro řízení použít a kteří mohli výrazně pomoci ke zjištění objektivních skutečností. Přesto nebyla obnova řízení povolena.

V. Posouzení věci soudem

[10] Soud, v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, a shledal, že **žaloba není důvodná**.

[11] Ve věci je nutno v první řadě uvést, že předmětem řízení jsou rozhodnutí o již druhém návrhu žalobce na obnovu řízení. Proti předchozím rozhodnutím Finančního ředitelství v Ostravě ze dne 25. 4. 2012 a rozhodnutím Generálního finančního ředitelství ze dne 22. 5. 2013 brojil žalobce také žalobou. Tuto však zamítl Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 30. 4. 2015, č. j. 22 Af 64/2013-61.

[12] Podle § 117 odst. 1 daňového řádu se řízení ukončené pravomocným rozhodnutím správce daně obnoví na návrh příjemce rozhodnutí, nebo z moci úřední, jestliže a) vyšly najevo nové skutečnosti nebo důkazy, které nemohly být bez zavinění příjemce rozhodnutí nebo správce daně uplatněny v řízení již dříve a mohly mít podstatný vliv na výrok rozhodnutí; b) rozhodnutí bylo učiněno na základě padělaného nebo pozměněného dokladu anebo dokladu obsahujícího nepravdivé údaje, křivé výpovědi svědka nebo nepravdivého znaleckého posudku.

[13] Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí vyjádřil konkrétní závěry ke všem důkazním návrhům, které žalobce uvedl v návrhu na obnovu řízení. Jednotlivě ke všem důkazním návrhům žalobce takto žalovaný ozřejmil, z jakých důvodů nejde o důkazy nové, v případě nových důkazů pak proč nejde o důkazy, které žalobce nemohl bez svého zavinění uplatnit již dříve (případně též, že se vůbec nejedná o důkazy relevantní pro dané řízení).

[14] Žalobce poukázal na skutečnost, že teprve nyní bylo možno předložit jeho kompletní účetnictví a též účetnictví společnosti NAIL and TIN, a. s. S touto problematikou se žalovaný podrobně zabýval na str. 5, 6 napadeného rozhodnutí. Uvedl, že účetnictví žalobce bylo správci daně zpřístupněno policií v rámci daňové kontroly. Dále se vyjádřil k jednotlivým účetním dokladům vystaveným společností NAIL and TIN, a. s. V této souvislosti je ovšem podstatné, že aby mohl správce daně povolit obnovu řízení, muselo by se jednat o skutečnosti, které daňový subjekt buď vůbec neznal, nebo by je bez svého zavinění nemohl v řízení uplatnit (zásah vyšší moci, živelná událost apod.). Pokud však daňový subjekt soubor účetních (daňových) dokladů použil dříve jako podklad pro zpracování daňového přiznání,

poté však doklady postrádal, pak není splněna uvedená zákonná podmínka pro povolení obnovy řízení. Měl-li daňový subjekt jako účetní jednotka zákonem stanovenou povinnost uschovat účetní doklady po dobu pěti let následujících po daném účetním období a zajistit jejich ochranu (§ 31, § 33 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví), pak neměl-li doklady ve své dispozici, a nemohl je proto správci daně předložit, jedná se o porušení jeho povinností zákonem stanovených, a tedy o jeho zaviněné jednání. Skutečnost, že daňový subjekt nevěděl, kde se doklady po tuto dobu nacházely, rovněž nelze podřadit pod zákonnou podmínku pro obnovu řízení, totiž, že je nemohl v řízení uplatnit bez svého zavinění (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 6. 2012, č. j. 1 Afs 28/2012-41, či ze dne 11. 7. 2012, č. j. 1 Afs 43/2012-42, www.nssoud.cz).

[15] Žalobce dále namítl, že dosud nebyl svědecky vyslechnut Ing. M. L.. Jak plyne ze správního spisu, v případě výsledku jmenované osoby se nemůže jednat o nový důkaz, který nemohl být bez zavinění příjemce rozhodnutí nebo správce daně uplatněn v předchozím řízení. Žalobce jeho provedení navrhuje již v prvním návrhu na obnovu řízení. Naopak ve zprávě o daňové kontrole ze dne 28. 1. 2010, podepsané žalobcem, se výslovně uvádí, že žalobce výsledek dotčeného svědka nepožaduje. Ostatně jmenovaný (tehdy ve výkonu trestu) podal k posuzovaným případům svá písemná vyjádření, která žalovaný v rámci hodnocení jednotlivých důkazů zhodnotil. Takový důkaz tedy z povahy věci nemůže být důvodem obnovy řízení. Institut obnovy řízení neslouží k nápravě případných nesprávností daňového řízení, ale pouze k případné revizi výsledků řízení na základě skutečností, které vyšly nově najevo.

[16] Obdobně nemohly být důvodem pro obnovu řízení ani čestná prohlášení svědků O. K., ze dne 19. 9. 2011, V. B. ze dne 19. 9. 2011, M. K. ze dne 20. 9. 2011 a S. K. ze dne 19. 9. 2011. Tato čestná prohlášení byla předložena již u prvního návrhu na obnovu řízení a tehdy také byla správními orgány hodnocena. Jako správnou pak soud hodnotí i úvahu žalovaného o jejich opožděném uplatnění, byla-li u druhého návrhu na obnovu řízení ze dne 9. 10. 2012 užita opakovaně, byť pouze na podporu tvrzení žalobce (§ 118 odst. 2 daňového řádu).

VI. Závěr a náklady řízení

[17] Krajský soud v Brně tedy shledal námitky žalobce neopodstatněnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

[18] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 30. srpna 2016

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu